

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Progressistes-SDP

Toquem de peus a terra

No podem jugar al pati dels grans

La crisi sanitària, transformada en crisi econòmica amb el tancament del país durant gairebé tres mesos, hauria de fer prendre consciència de l'extrema vulnerabilitat del nostre sistema de funcionament col·lectiu.

Els governs d'Andorra dels últims onze anys han persistit en la voluntat de negar la necessitat d'anticipació estratègica. Això ha fet que la manca de preparació davant el que se'ns ha abrigat al damunt ha estat total.

El resultat del confinament ens ha situat en una molt mala posició, entre els pitjors d'Europa en la classificació publicada la setmana passada (BonDia 9 de juny del 2020, pàg. 4). Andorra, amb la mateixa puntuació global que Bèlgica, només supera Moldàvia, Albània, l'Illa de Man i Macedònia del Nord.

El Govern havia dit, primer, que érem país Covid-free. Després va rebaixar la posició a país Covid-Ready. Finalment, ja ho veiem, som país Covid-cuer.

Durant aquesta crisi s'han adoptat decisions sovint incomprendibles per a la ciutadania. El Govern ha actuat amb estretor burocràtica, volent controlar-ho tot, amb tics autoritaris repetits dels ministres portaveus, sense demostrar gran eficàcia en les actuacions.

D'altra banda no podem pas dir que el Consell General hagi existit durant la crisi.

Tot plegat ha fet aparèixer la vulnerabilitat del nostre sistema econòmic. I la crisi econòmica que tot just comença no ens ho arreglarà pas.

Tant és així que la cap economista de l'OCDE, Laurence Boone va declarar dimecres passat que "a la fi del 2021, la pèrdua de rendes ultrapassarà la de totes les recessions precedents dels darrers cent anys, salvat en període de guerra, amb conseqüències terribles i duradores per a les poblacions, les empreses i els governs."

Caldria doncs tocar de peus a terra i adonar-nos del lloc que, objectivament, li correspon a Andorra dins Europa. I no moure'ns gaire de la relació especial i tradicional amb els dos països veïns.

Cal tocar de peus a terra i adonar-nos del lloc que correspon a Andorra dins Europa

Però estem governats per persones convençudes que formen part de l'elit del país, amb un sentiment de superioritat que els fa pensar que Andorra té un paper a jugar en l'escena internacional. L'última demostració l'hem tingut amb les relacions amb Turquia.

L'ambaixador de Turquia a Andorra va escenificar l'entrega al Govern d'uns milers de mascaretes sanitàries que el Govern va fer bé d'agrair.

Tanmateix la visita fou aprofitada per fer conèixer l'interès de Turquia pel projecte d'aeroport que promou tossudament la presidència de la Cambra de

Comerç, exposant la plena disponibilitat de Turquia per finançar-lo.

Tot això succeïa la mateixa setmana que l'evolució de la guerra civil que pateix Líbia feia veure que un dels bàndols enfrontats compta amb el suport d'Alemanya i França mentre que l'altre bàndol rep l'ajuda de Qatar i de Turquia.

És a dir, que mentre el president de la República francesa i Copríncep d'Andorra defensa una posició, estratègica per Europa, front a Turquia, en la seva política internacional, la ministra d'Afers Exteriors del país del qual Macron és cap d'Estat -Andorra- rebia amb els braços oberts la proposta de Turquia de finançar-nos l'aeroport.

Teníem fins ara un projecte forassenyat d'aeroport que pretén malmetre Grau Roig i el Pla de les Pedres.

Ara s'hi suma una política exterior forassenyada que planta cara agosaradament a la política exterior de França, el país amic amb el qual compartim no solament un tractat de bon veïnatge sinó cap d'Estat.

Algú hauria d'explicar al Govern que el preàmbul de la Constitució exposa la voluntat de preservar i "enfortir unes relacions harmòniques d'Andorra" amb els països veïns.

I també convindria que el ministeri d'Exteriors no perdi de vista que el manteniment de les tradicionals relacions d'equilibri amb els estats veïns són la pedra angular de la política exterior de l'Estat.